

Razne novice.

Dva velika divja prašiča streljena. V obsežnem lovskem okolišu v občini Kozje sta bila ustreljena dva divja prašiča, od katerih je tehtal eden 185 kg, eden pa 158 kg.

Opozorjamo Vas na oglas Leo Sket, Vrnsko!

Cirilova knjigarna priporoča postne pridige: Berghoff: Christus unser Leben und Vorbild, Zyklus und Fastenpredigten für unsere Zeit, kart. Din 40.--. — P. Andreas Hamerle: Herodes und sein Nachtrag, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. Din 17.--. — P. Bernhard Ernst Krahl: Das Hochheilige Kreuzesopfer und seine Erneuerung, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. Din 14.--. — Brors: Leiden und Beten, Fastenbetrachtungen, broš. Din 18.20. — Brors: Leiden und Beten, Das Gebet des Herrn, broš. Din 17.--. — Möderl: O Haupt voll Blut und Wunden, fünf Fastenbetrachtungen, broš. Din 12.--. — Restle: Die Sünde, Fastenpredigten, broš. Din 21.--. — Gmelch: Der Unsichtbare, Fastenpredigten über den lebendigen Gott, broš. 22.--. — Storr: Rettende Liebe, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt über das göttliche Herz Jesu, broš. Din 20.--. — Vom Leiden Christi und der Eucharistie, Stoffsammlung für Fastenpredigten, broš. Din 33.--. — P. Clemens Gorzoka: Christ König der Gekreuzigten, sieben Fastenpredigten, broš. Din 19.--. — Storr: Erlösung, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. 23.--. — Lechner: Wer ist Christus?, 6 Fastenpredigten, broš. Din 10.--.

Za sveti postni čas, ki se nam približuje, je pripravil skladatelj Janko Grudnik svoje štiriglasne postne pesmi. So lahke in melodijozne in to jim je omogočilo, da so se uveljavile v splošni uporabi. — Pesmi prodaja po 15 Din M. Vaca v Mariboru in Cirilova knjigarna.

Kanarček. Kdor ima ali hoče imeti kanarčka, da mu prepeva in kratak čas dela, ta naj ima strokovno knjižico »Kanarčke«, kjer dobi vsa navodila o vzgoji, prehrani, boleznih, skubitvi itd. kanarčkov. Knjižica stane 7 Din in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Obžalovanja vredni slučaji.

Vlom sredi dneva v Mariboru. Med opoldanskim odmorom je bilo 4. februarja v Mariboru v Gosposki ulici vlomljeno v zlatarno Bizjak. Vlomilec je oplenil

Odvetnik

JERNEJ STANTE

je prešiel svojo pisarno v hišo trgovca Kolbezna Celje, Prešernova ulica 3.

dnevno blagajno za 600 Din in odnesel raznovrstnih dragocenosti v vrednosti 50 tisoč Din. Večje železne blagajne se ni dotaknil.

Blagajno z denarjem odnesel. V noči na 5. februar je imela mariborska Vinarska in sadjarska šola nezaželen obisk. Neznanci so se priklatili na dvorišče za šolskim poslopjem, vdrli v drvarnico, si poiskali sekiro in so z njo vlomili pisarniško okno in se splazili v pisarno. V pisarni so prebrskali vse predale in zadeli na ročno blagajno s 300 Din, katero so odnesli. Preiskali so v stranskih prostorih mize ter omare profesorjev in so si prilastili še 700 Din. Vlomilci so se vrnili po isti poti, po kateri so prišli, v drvarnico, kjer so izpraznili ukradeno blagajno ter zginili v noč. Žandarji in policija so ugotovili, da so morali biti uzmovičem znane hišne prilike v Vinarski šoli in da jih je iskati kje v sosesčini. Budni pes čuvaj oblaja vsakega tujca, pri vlamu pa je bil čisto tih, iz česar se da sklepati, da mu je moral biti vlomilec dobro znan. Upanje je, da bodo storilci skoraj pod ključem.

Dva vloma eno noč v Mariboru. V noči na 3. februar sta bila izvršena v Mariboru dva vloma, ki sta pa bridko razočarala še neodkrita storilca. V Studencih pri Mariboru je bilo vlomljeno v občinsko pisarno, v kateri je železna blagajna in je krog prvega v mesecu navadno precej založena z denarjem. Vlomilec je izvrtil v blagajno luknjo, vendar jo je pobrisal praznih rok, ker ga je moralo nekaj iznenada prepoditi. — Isto noč se je splazil neznanec iz dvorišča v pisarno znane trgovine s perutnino Löschnigg v Taborski ulici. Odprl je ročno blagajno, iz katere je sunil 70 Din.

Tihotapska globa 776.000 Din. Pri Sverčini so prijeli obmejni stražarji 32letnega Lovrenca Blajiča iz Rude pri Sinju v Dalmaciji. Odvzeli so mu 60 paketov igralnih kart in 244 vžigalnikov. — Angjelku Črnkoviču iz Grabovice pri Duvnu je odvzel carinski organ 50 zavojev kart. Carinska kazen, katero bi morala plačati ta dva Dalmatinca, bi znašala 276.000 Din. Prijeta bosta kazen seveda odsedela. — 1. februarja popoldne sta imela posebno smolo zakonca Terezija in Ferdinand Hernah iz Maribora. Ker je mož dnevičar v državnih železniških delavnicah, sta se omenjena namenila odpeljati z režijsko karto proti Zidanemu mostu. Na glavnem kolodvoru pa so cariniki pregledali njuna kovčka in so odkrili v moževem 18 kg saharina, v ženinem 2 kg. Globa na to iz Avstrije vtihotapljenost sladilo znaša 500 tisoč Din. Pred nekaj dnevi je finančni organ odvzel Hernahovemu sinu Ferdinandu 11 in pol kg saharina. Tihotapska globa za vso omenjeno zaplenjeno blago znaša 776.000 Din.

Poslancu zamenjal plašč. Ob zaključku planinskega plesa v Unionu v Mariboru je neznanec zamenjal 4000 Din vreden plašč poslancu in notarju Gajšek. Pustil mu je kakih 500 Din vredno suknjo.

Med pogrebom matere izpraznil očetu stanovanje. Mariborska policija je prejela od posestnika Ivana Fekonje ovadbo, v kateri navaja, da mu je njegov 38letni sin Hinko, bivši trgovec, izpraznil na Plstavcu št. 24 stanovanje med časom, ko se je vršil pogreb žene oziroma matere. Očetu ukradene predmete je prodal sin v Mariboru.

4000 in v adna lovska psica je bila ukradena v Z. kovcah mariborskemu hotelirju g. Zemljiču.

Obešenega so našli v št. Ilju v Slov. g. 32letnega posestniškega sina Avgušтина Pukl.

Smola dveh tatov. Posestnik Franc Dimnik v Jablancah pri Sv. Barbari v Slov. gorica je naletel v svoji vinski kleti na

Turški muezin (meznar) z zvočnikom

Po Malajskih otokih med Indijo in Avstralijo je zajel val prodirajoče naprednosti tudi izvajanja mohamedanskih verskih predpisov. Promet avtomobilov z neprestanim hupanjem onemogoča klince muezina ali cerkovnika k molitvi. Radi tega so sklenili mohamedanci, da bodo pobijali civilizacijo na poseben način. V Singapurju so namestili na štiri glavne mošeje močne zvočnike. Poprej so čuli muezinov klic k molitvi kvečjemu 100—200 metrov, sedaj nese zvočnik preko cestnega hru-pa muezinov glas tudi 2 km daleč. S tem tehničnim napredkom pa je izgubila stara slika. Poprej je moral muezin na minaret ali zvonik in od

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

»Čakajte! Saj pride! Najbolji pride zdaj.«

Nove steklenice so priromale na mize, pivci pa so zlivali pijačo vase kakor vodo in vriskali in se črli. — Medtem so se vrnili tudi tisti parčki, ki so se bili splazili po svojih potih; vse večje je postajalo vpitje:

»Aló, godci!«

Ker pa so godci še oklevali, je zarobantil krojač Murko:

»Ho! Kaj je to? Škoda za čas. Saj itak ne bomo več dolgo rajali.«

»Zakaj ne?« je vprašal grofov jagar.

»Kaj, ali ne veš, da pridejo v kratkem misijonarji v Šmarje?«

»Zlodeja nas brigajo misijonarji!«

»Pa misijonarji se bodo brigali za nas. Boš videl, kako bodo šmarski deklci drli k njim; potem je ne bo nobene več sem.«

»Ne pojdemo k misijonu,« so nekatera dekleta vneto ugovarjala. »Kaj nam je treba misijonarjev! Naš misijonar je Anza.«

»Živio! Živio!«

»Nobene ne bo več sem,« je gonil svoje krojač. »Saj že zdaj niste več vse. Kje je Rožičeva Ančka pa Lončarjeva Lenčka, pa Ivarška Burga, pa Gradiška

Marjeta? To so vam bili taki deklci — zdaj jih že nekaj tednov ni več na spregled.«

»Te nam je tista Veronika, ta prekleta meznarica, prevzela!« je vpil Lavrine, sodnikov sin. »Najfletnejša dekleta poišče; še vse bo spravila na svojo stran.«

»Nas že ne! Nas nikoli!« so zatrdila dekleta.

»Vas vse, če vam le blizu pride. Vse vas še spravi k farju dol k spovedi. Zacoprata vas bo, ona zna, hujša je ko sam hudir, tercijska presneta.«

»Hahahaha,« se je zasmeljal grofov jagar, »če je vse res, kar ljudje pravijo, je tudi tebe že zacoprata, ti škric, ti.«

»Seveda je letal za njo. Trojne podplate si je potrgal za Veroniko, pa se je moral pod nosom obrisati,« so poredno dejali fantje.

»Čenče, same čenče! Ne maram je. Tercijalk sploh ne maram.«

»Da, da,« se je posmihal grofov jagar, »ko medved ni mogel do Libenčevih hrušk, je tudi brundal, da niso za nič... Ti pač ne moreš pozabiti Veroniki, ali kakor ji je že ime, da ti je hruške previsoko obesila, Kaj pa si tako neumen?«

»Naj pride še tak brihtnež, tej tercijski ni kos... Ta se ti laže in te obrekuje, da se kar kadi. Hujše je ni v vsem Šmarju ne.«

»Korajžna pa je. To smo na sodnji videli, ko jo je tvoj oče skupil.«

»Le hvali jo, le! Ko bi jo bil čul, kako je tedaj

tata, ki sta si že bila napolnila sodček 50 litrov, s katerim sta hotela zginiti. Oba uzmoviča sta se čutila toliko varna, da sta se napila in sta uspala pod sodom. Pri pogledu na speča vinska tata je Dimnik vrata kleti zaklenil in je takoj poklical orožnike, ki so krenili potrebno s zaspanima tatoma.

Ob tihotapsko blago. Pri Sv. Duhu ob severni meji je hotel graničar zaustaviti neznanca z nahrbtnikom. Neznancu tihotapcu je uspel pobeg nazaj v Avstrijo, pač pa je odvrget nahrbtnik, v katerem je bilo 11 kg saharina in 23 zavojev igralnih kart.

Cela rodbina pod ključem radi umora očeta. Dne 5. februarja zjutraj so našli s preklano glavo v snegu ob občinski cesti v Ogļenščaku nad Gornjo Polskavo 40letnega viničarja Karla Mihelak, po domače Kosa. Orožniška patrulja je ugotovila, da zločin ni bil izvršen na kraju najdbe, ampak da je bil Mihelak že ubit položen ob cesti. Po strogem in spretnem zaslišanju so orožniki kmalu znali, da se je bila cela družina zarotila proti Mihelaku. Ubil ga je z več udarci s sekirjo na postelji spečega njegovega zeta Drago Kolar, ki je star 25 let in je doma na Hrvaškem. Kolar se je priženil k Mihelaku in ni bival stalno tamkaj. Strašno dejanje je bilo izvršeno v pričo vseh domačih v noči od 3. na 4. februar. Mrtvo truplo so prenesli v vežo, ga pokrili s čunjami in so ga pustili tam do 5. februarja, ko je bilo prevečeno na občinsko cesto pred hišo z namenom, da bi krivda krvavega dejanja padla na kakega neznanca. Orožniki so predali Mihelake v zapore v Slov. Bistrici. Grozen umor je bil izvršen radi tega, ker je bil Mihelak skop in ni dajal družini dovolj denarja za preživljanje, da si so delali vsi pri viničarji.

Radi družinskih preprirov sin ustrelil očeta. Orožnikom v Ivanjkevcih se je predal 17letni Ivan Zalar z izpovedjo, da je ustrelil lastnega očeta, 40letnega posestnika Ivana Zalar. Ustreljeni zapuščata tri otroke. V družini so bili na dne-

nem redu prepri, ker je vzdrževal oče nedovoljeno razmerje do neke druge ženske, katero je 1. februarja pripeljal na dom in bi naj bila tam ostala. Temu početju se je uprla prava žena z otroci in ta odpor je rodil grozen zločin.

Po vzgledu ruskih brezbožnikov. Na mostu preko Drave na Borlu pod Ptujem je Kristusov kip. Še neizsledeni brezbožniki so križ razbili, ga polili z bencinom in ga užgali. Mi vidoči so ogenj pogasili, sicer bi bil zgorel dolgi leseni most. Alibog, da se drzne to izvršiti brezboštvo tudi pri nas na dan. Če bodo orožniki izsledili boljševiske lopove, jih mora sodišče kaznovati, da bodo mnili!

Vlomilci po Halozah na delu. Iz Haloz so došla poročila, da se pojavljajo tamkaj zdaj tu in tam vlomilci. Med drugimi so obiskali minoritsko klet, iz katere so odnesli precej žganja. Kmalu za tem so bili isti na delu v hiši posestnika Franca Vrabla, kateremu so ukradli več raznega perila in posteljnine. V Vareji je zginila lovska puška posestniku Vinku Pernatu.

Koleselj in par konj je bilo ukradenih posestniku Matjažu Štraklu v Radosavcih v Slov. goricah. Štrakl ima 7000 Din škode.

Po enem letu prijet požigalec. V Konjicah je bil aretiran 25letni Ivan Videčnik, ker je zažgal 19. februarja lani v Vrheh hišo posestnika Ivana Ostrovršnika. Videčnik je prosil Ostrovršnika za miloščino in ker ni dobil ničesar, se je maščeval s požigom.

Izprijen vajenec. Celjski policiji je padel v roke 18letni krojaški vajenec Jožef C. iz Št. Vida pri Grobelnem. Ko se je učil krojaštva v Celju, je kazal, da ne bo kaj prida. Iz Celja se je preselil k drugemu mojstru v Kranj. Komaj je bil en mesec v Kranju, je začel stranke slepariti na mojstrov račun in je izmaknil lastnemu mojstru 3000 Din. V Kranju si je najel za 800 D taksi, s katerim se je pripeljal v Celje, a je že v Ljubljani zapravil preostalo. Sodišču izročeni nepridiprav je že bil enkrat obsojen radi tatvine na

dva meseca vendar pa izpuščen radi zadnje pomilostitve.

Po osmih mesecih odkrit zločin. V našem listu smo poročali, da je šla v Savo pri Litiji lani 7. junija 20letna posestnikova hči Marija Klanšičar iz Košče v pričo njenega fanta Albina Dežman, 27letnega brezposelnega delavca. Truplo Klanšičarjeve so potegnili iz Save pri Zagorju. Sedaj po osmih mesecih je priznal A. Dežman, da je on sunil deklino v Savo, da je lahko poročil lani novembra Angele Dolanc, posestnikovo hčerko iz Košče.

Pred sedmimi leti so bili ukradeni volti Jožefu Kokalj, posestniku v Trnovcu pri Metliki. Po tolikih letih je izpovedal Jože Mušič, čevljar v Trnovcu, da je videl, kako je neki posestnik iz Trnovca v noči odpeljal Kokalju vola. Tat je kmalu za tem odpotoval v Ameriko.

Brivski mojster se vrgel pod vlak. Pod vlak se je vrgel 7. februarja ob 19. uri blizu Dukičeve vile ob cesti v Rožno dolino pri Ljubljani Ivan Možina, brivec v Rožni dolini in doma iz Novega mesta. Nesrečnež je bil takoj mrtev. Zapuščena žena z otroci.

Pomilovanja vredna rudarska rodbina. V Hrastniku se je vrgel iz neznanega vzroka pod vlak 26letni rudar Pavel Meterč, ki je imel zaposlitev v ostriškem obratu. Kolesa vlaka so mu zdrobila lobanjo, odrezala levo nogo in zmečkala desno stopalo. Meterčevo družino, ki je ena najstarejših rudarskih v Hrastniku, zasleduje samomorilna vada. Pred nekaj leti je obupala v Celju nad življenjem hči Minka, ki je šla pod vlak. Iz žalosti radi nenadne smrti hčerke je skočil v prepad rudarskega kamnoloma oče in obležal mrtev. Za tretjim obupanem Pavlom žaluje mati, trije bratje in tri sestre.

Krvav zaključek preprirov med očetom in sinom. V vasi Vrhovnje pri Novem mestu je živel v hiši 50letnega posestnika Franca Planinška njegov nezakonski sin 26letni Lojze Moravec. Slednji je zahteval neprestano od očeta denar in radi tega je došlo večkrat do sporov. Dne 4.

na sodnji tebe dajala, preden si prišel, to bi si bil žolč izkozlal.

»Saj me ne pozna, jaz pa nje ne.«

»Jo boš že še spoznal — počakaj, da pridejo misijonarji! Ona pa tisti njen mežnar nista odnehala, da je moral priti misijon.«

»Nam je vseeno. Mi se zanje ne menimo,« se je oglašil eden od fantov.

»Kaj, vseeno nam je? Ko ne veš, da pridejo samo zaradi tega, da bi nam vzeli vsako veselje! Veselih ljudi ne bi smelo več biti v Šmarju, ampak same potuhnjene ovčke in jagnjiči kakor povsod tam, kjer so ti črnuhi s svojim peklom že okoli porogovili.«

»Sem do Fužine ne seže nobena pridiga.«

»Prav Fužino imajo na piki. Našo veselo družbo hočejo razgnati.«

»Razgnati? Poskusijo naj!« je zahreščala Špela.

»Prej poženemo šmarsko cerkev v zrak; kajne, Anza?«

»Anza, ha!« je podpihoval sodnikov Lavrinc. »Mežnarjeva terciarka je stokrat bolj prebrisana in mogočna kakor Anza. Kar ona hoče, to stori — vse ti spravi na svoje vajeti, vse mora rajati, kakor se njej zdi; tudi Anza, če se ji zljubi.«

Tedaj so grofovemu jagnju oči neznansko vzplamtele, visoko je vzdignil glavo in dejal s ponosnim glasom:

»Ha! To bo še dosti vode preteklo, preden se

bom jaz kaki ženski vdal. Da pa bi bila ta mežnarjeva kaka posebna, tega ne verjamem. Taka bo kakor vse druge. Ko bi hotel, jo dobim, da bo šla ko pes za menoj.«

»In ko bi bil ti sam cesar, se ne bi zmenila zate,« je trdil Lavrinc. Ne poznaš je, ne.«

»Poznam dekleta. Še nobena se mi ni upirala.«

»Mežnarjeva pa! Ta ti je kos. Vse coprnije, kar jih znaš, ti ne bi pomagale. Ta bi te nabrisala.«

»Ti bom drugače povedal. Poslušaj, kaj ti rečem: Preden minejo tri nedelje, pride Veronika — ali kakor ji že pravite — sem na Fužino in bo tu rajala z menoj.«

»Huuu, Anza, to bi pa bilo nekaj, to pa, to!« so skrižem vpili fantje.

Vmes se je zadržal Lavrinc:

»Prej boš z Veliko planino rajal ko z Veroniko.«

»Stavimo, da jo spravim sem!« je velel grofov jagar. »Kaj velja?«

»Kaj? Staviti je lahko. Ali jaz ti plačam pet zlatih goldinarjev, če jo pripelješ sem in le en kratek raj zarajaš z njo.«

»He, pobič, ali imaš toliko denarja? Odkod ga boš vzela, če ga ne boš ukradel?«

»Hudir, menda sem ti dosti dober.«

»Denar bomo zložili,« se je jih je oglasilo pol tuceta; »Veronika je vredna toliko. To bi bila taka reč, da nikoli take.«

tamkaj je klical vernike z razprostrtimi rokami na počaščenje alaha. Danes mu ni treba več šestkrat na dan po strmih stopnicah v minaret. Mouzin ostane lepo v svoji sobi in od tamkaj izpušča po mikrofonu svoje slavošpeve na alaha in njegovega preroka Mohameda, ki se razlegajo iz zvočnika na minaretu daleč preko vseh cest ter ulic in to s tako močnim glasom kakor nikdar poprej.

Potepnih izdaja časopis.

V Rumburgu na severnem Češkem je začel izhajati časopis »Potepnik«, katerega izdaja star klatež. Prva izdaja je imela 5000 komadov naklade. Izdaja druge številke, ki je izšla 14 dni pozneje, je že bila večja. Ne samo iz Čehoslovaške, ampak iz vseh